

## MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

### A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK --

---

#### Végre valóra vált Kárász Robi álma

**Kárász Robi** még 2012-ben tűzte ki céljául egy olyan munkahely létrehozását, ahol megváltozott munkaképességű emberek dolgozhatnak. Most végre megvalósult álma: a [kezdeti nehézségek](#) ellenére nemrégiben ugyanis megnyílt az általa megálmodott kávézó, amely Európa legnagyobb fogyatékoságbarát kulturális központja. A műsorvezető már régen élharcosa a fogyatékkal élő emberek integrálásának, nevéhez köthető a *Fogadj örökre egy macit* nevű kezdeményezés is, aminek révén pontosan ezen kávézó [megnyitására gyűjtött pénzt](#). Már most nehéz szabad asztalhoz jutni, pedig még két hete sincs, hogy megnyitottak.

A megnyitón Kárász mellett **Röhrig Géza** is beszédet mondott, legújabb verseskötetéből is felolvasott. A nemzet színésze, **Törőcsik Mari** telefonon üdvözölte a résztvevőket. Kárász elmondta, hogy az intézmény célja, hogy „*minél több embernek tudjunk majd munkát adni és minél szélesebb körben tudjuk a kultúrára éhes vendégeinket kiszolgálni. Jelenleg van hét fantasztikus emberünk, közülük három Down-szindrómás, egy értelmi sérült, két testi fogyatékkal élő és van egy alacsony növésű kollegánk*”.

forrás: 24.hu

#### Márta kevés pénzért is szívesen dolgozik

**Nagymágocs-Rehabilitációs közmunka indul áprilisban Nagymágocson. A megváltozott munkaképességűek a napi négy óráért körülbelül 30 ezret kapnak majd, ami nem sok, de több a semminél. Bozóné Jakab Márta szerint az is fontos, hogy érezzék: szükség van a munkájukra.**

Heteken belül munkába áll a megváltozott munkaképességű emberek egy része Nagymágocson. A faluban közel 100-an vannak, többen 30 ezer forint körüli rehabilitációs járadékból élnek. Dolgoznának, de nehéz az egészségi állapotuknak megfelelő munkát kapniuk, erről lapunkban is írtunk (2015. október 26.: Betegen is megdolgoznának a pénzükért).

Sokan keresik fel az önkormányzatot munkalehetőség reményében. – Összeszerelő munkát szeretnénk Nagymágocsra hozni, ezt ülve is lehet végezni. Sajnos még nem jött össze, de dolgozunk rajta

– mondta Szebellédi Endre polgármester. – Április 1-jétől azonban a közmunkaprogramon belül nyílik lehetőség rehabilitációs munkára. Négy dolgozót veszünk fel, akik napi 4 órában segítik a hivatal és az intézmények munkáját olyan munkakörben, ami megfelel az egészségi állapotuknak és a végzettségüknek is.

A polgármester elmondta, lesz, aki a hivatal adminisztrációs munkájában vesz részt, és olyan is, aki a művelődési házban takarít, illetve a rendezvényeken segít. A munkára csak azok jelentkezhettek, akiknek van rehabilitációs kártyájuk. Több kártya nélküli érdeklődő is akadt. Nekik nem tudtak segíteni.

Bozóné Jakab Márta is bekerült a csapatba. A fiatalasszonynak két gyermeke van, a 9 éves Vanessza és 6 éves Angelika. Korábban Szentesen dolgozott egy baromfi-feldolgozó cégnél. – Amikor Angelika óvodás lett, visszamentem dolgozni. Akkor jöttek elő a betegségeim, a hűtőházban végzett munka miatt. Leszázalékoltak. Az 50 százalékos rokkantságom tavaly minősítették vissza 40-re. Azóta havi 33 ezer forintos rehabilitációs járadékot kapok, és kártyám is van – mondta. Ebből és a férje fizetéséből élnek.

– Jól jön majd a rehabilitációs közmunkabér, még ha kevés is. A 4 órás munkára 30 ezer forint körüli összeget fizetnek majd. Ami ennél is fontosabb, hogy dolgozhatok. Reggel elindítom a gyerekeket az óvodába, iskolába, takarítok, főzök, 10-re elkészülök. Úgy érzem néha, hogy a leszázalékolás és a folyamatos otthonlét miatt leértékelődtem. Jót tesz a lelkemnek is a munka, már nagyon várom! – mondta az asszony.

forrás: delmagyar.hu

## Üzenet a Taigetoszról

**„Nem lehet megélni a reményt, nem lehet érezni a holnapot, ha az ember nem becsüli önmagát, nem tudja érezni, hogy az élete, a két keze, az élettörténete értékes. A remény akkor születhet meg, amikor meg tudjuk tapasztalni, hogy nincs veszve minden. A reményt az fenyegeti a legjobban, ha azt érzed, senkinek nem vagy fontos, félrevetettek. A reményt az fenyegeti a legjobban, amikor úgy érzed: mindegy, hogy létezel vagy nem létezel. Ez öl, megsemmisít.”**

(Ferenc pápa,  
2016. február 16., Mexikó)

Harmincnégy éve születtem: magyarnak és súlyosan fogyatékosnak. Olyannak, aki nem képes önálló életvitelre, bizonyos tevékenységekben segítségre szorul, védett és speciálisan kialakított környezetre, állandó felügyeletre van szüksége, s az állapotában javulás nem várható.

Nem túl jó párosítás. Miért is? Hiszen van remek alaptörvényünk, amelynek II. cikke kimondja: „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz.” Van az EU és az ENSZ normáinak megfelelő „fogyatékos-törvényünk”, az 1998. évi XXVI. törvény, amelynek 2. §. (5) cikkében ez olvasható: „Az állam köteles gondoskodni a fogyatékos személyeket megillető jogok érvényesítéséről, a fogyatékos személyek hátrányait kompenzáló intézményrendszer működtetéséről a nemzetgazdaság mindenkorai lehetőségeivel összhangban.”

Itt a törvény – hol a jogunk?

Értem én, hogy az állam bevételei korlátozottak. De azt már nem, hogy ebben az esetben a magát keresztény alapokon álló, polgári demokráciaként meghatározó országunkban miért kaphat prioritást a stadionok, kisvasutak építése, új, vitát kavarázó szobrok állítása,

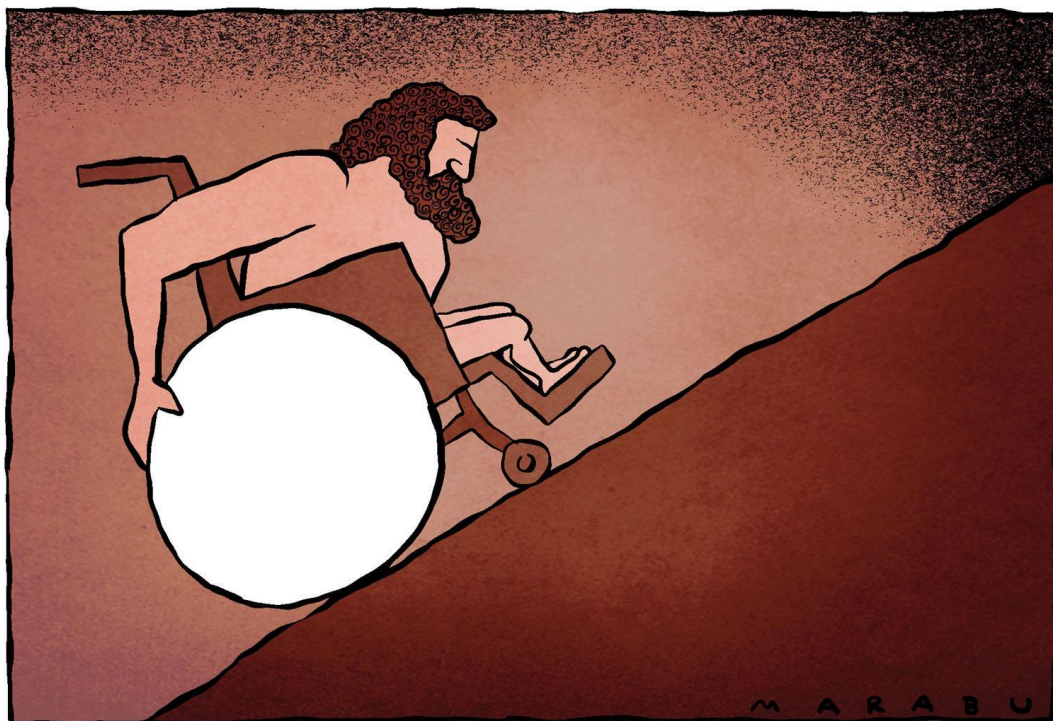
műalkotások, zongorák, kastélyok vásárlása stb., stb. a polgárok jólétének megteremtésével s kiváltképp a legkiszolgáltatottabbak: fogyatékosok, mélyszegénységben élők, éhezők, a fűtetlen lakásukban vagy az utcán megfagyók, kisnyugdíjasok, otthontalanok élethez, emberi méltósághoz való jogával szemben. Hol itt a demokrácia, a keresztényi szeretet és könyörületesség?

A fogyatékosági törvény 3. §-a azt mondja: „A fogyatékos személyek az őket mindenki mással egyenlően megillető jogaikkal állapotukból fakadóan kevésbé tudnak élni, ezért indokolt, hogy minden lehetséges módon ELŐNYBEN részesüljenek.” (Kiemelés tőlem.)

Én azt tanultam, hogy a törvényeket mindenkinek be kell tartania és tartatnia. Ha ez igaz, akkor itt valami nem stimmel. Az idézett törvény 1998-ban született, de az abban megfogalmazott jogainkból azóta is csak nagyon kevésel tudunk élni. A törvény – a jó törvény is – csak szavak egymásutánja, nem tudja önmagát megvalósítani. Ahhoz felelős végrehajtó hatalom kell.

Ezért állok sorstársaimmal együtt egyre reménytelenebbül és tanácstalanabban a mi Taigetoszunkon, és nem tudjuk eldönteni: ugorjunk magunktól vagy várjuk meg, amíg lelöknek bennünket?

A pápa idézett szavait mondhatta volna nekünk is, súlyosan sérült magyar fiataloknak, akik elmúltunk 30 évesek. A többségünk – korlátai ellenére, nagy elszántsággal és nem kis erőfeszítéssel – szerzett valamilyen szakmai végzettséget, nem kevesen főiskolát, egyetemet végeztünk. S akinek van keze és mozgatni tudja, remekül használja a számítógépet. Reméltük, hogy erőfeszítéseink eredményre vezetnek: a megszerzett tudással kiválthatjuk, pótolhatjuk a testi fogyatékoságainkat, miáltal munkához, megélhetéshez, önbecsüléshez jutunk. Ahogy az már Nyugaton remekül működik a többfunkciós rehabilitációs házak és a távmunka segítségével.



Erről írtam első cikkemet Fogyatékos Magyarország címmel, amely a Veszprémkukac internetes portálon jelent meg. Engem ugyanis már középiskolás korom óta foglalkoztat, miként tudnánk mi, fogyatékosok is emberhez méltó, önmagunk és a társadalom számára is hasznos életet élni. Ezért választottam 2008-ban a Gábor Dénes Főiskolán

diplomamunkámként ezt a témát: A mozgássérültek integrálása a munkaerőpiacon az informatika segítségével és ennek gazdasági vetületei. De csalódnom kellett: sem erre, sem a cikkekre nem figyelt fel senki, s ami még szomorúbb: azt tapasztalom, hogy hiába tanultunk, a befektetett energiánk nem térül meg, a mai magyar munkaerőpiacon nincs ránk szükség. Pontosabban: senki sem veszi a fáradságot, hogy olyan munkaerőpiacot hozzon létre, amelyen mi is tudnánk boldogulni. Pedig van rá példa, csak nem Keleten, hanem Nyugaton kellene keresni. S mivel nincs munkalehetőségünk, maradunk kolonc a társadalom nyakán. Mi, súlyos sérültek, mivel még nem tudtunk dolgozni, nem nyugdíjat kapunk, hanem rokkantjáradékot és fogyatékos támogatást. Az előbbi az én esetemben az idén 34 475 Ft, az utóbbi 25 418 Ft, összesen 59 893 forint havonta. A rokkantság jellege és foka szerint ezek az összegek különbözőek, de nagyjából ez az átlag. Ennyit kapunk a közös kasszából. Ebből kellene fedeznünk a mindenki máséval azonos kiadásainkat, plusz az állapotunkból adódó egyedi szükségleteinket. Jó lett volna takarékoskodnunk is, arra az időre, amikor a szüleink már nem tudnak segíteni nekünk.

De ez az összeg a megélhetésünkhöz is kevés. Most pedig eljött az az idő, amikor már magunkról kellene gondoskodnunk, elkezdni az önálló életünket. Mert eddig – kevés kivétellel – a szüleink anyagi segítségével tudtunk megélni. Anyáink álmaikat adták álmainkért

Ők tartották bennünk a lelket is. Főként anyáink, akik feladták értünk a saját munkájukat, álmaikat, hogy a mi álmaink, remé-nyeink életben maradhassanak. Nem adtak bennünket állami gondozásba, nem dugtak be a túlszűfolt, elfekvőként működő ún. szociális otthonokba, hanem vállalták, hogy otthon maradnak velünk, s a tisztességes fizetés helyett a korábban is és most is megalázóan, tisztességtelenül alacsony összegű ápolási díjat fogják kapni, tudva, hogy ezáltal majd a nyugdíjuk is tisztességtelenül alacsony lesz. Tették ezt abban a hitben, hogy mire felnövünk, társadalmunk megteremti majd számunkra is az értelmes emberi élet feltételeit, ahogy azt a rendszerváltás után hozott törvényekben ígérték.

Am 30-40 évnyi fárasztó, kitartó ápolás és gondozás után most – 60-70 éves, testileg-lelkileg kimerült, egyre több betegséggel küszködő kisnyugdíjasként – azzal kell szembenéznünk, hogy nem tudnak tovább segíteni bennünket se anyagilag, se fizikailag. Szegények és elfáradtak. S a velünk kapcsolatos reményeik is szétfoszlanak látszanak: nincs számunkra a megélhetésünket biztosító munka, kevés az olyan otthon is, amely az állapotunknak megfelelően van kialakítva. Ezekbe a bejutásunk lehetetlen. Olyan magasak a belépési és ellátási díjak, amelyeket nem tudunk előteremteni. A belépési díjak milliós nagyságrendűek, a havi ellátási díjak általában 100 ezer forint felett vannak. S ha mégis van olyan, aki vállalni tudná az anyagiakat, azzal szembesül, hogy kilométer hosszú előtte a várólista, mert ezeket az otthonokat alapítványok működtetik általában 8–12 férőhellyel.

Állami lakóotthonok nincsenek, csak ún. szociális otthonok, amelyeket a köznyelv idősek (öregék) otthonának hív. Ezek nem felelnek meg a mi speciális szükségleteinknek, s ugyanakkor iszonyú nyomás nehezedik rájuk is. Most fogadott el az Országgyűlés Balog miniszter úr előterjesztésére egy törvényt (T/5052. számú törvényjavaslat az egyes szociális és gyermekvédelmi törvények módosításáról), amely szigorítja a házi segítségnyújtás feltételeit, s ezáltal sok otthon gondozott idős és rokkant ember kényszerül szociális otthonba. Ezen otthonok bővítését, az ápolók létszámának emelését nem engedélyezik, pedig a kórházi ápolási osztályok tervezett megszüntetésének következményeivel ugyancsak ezeknek az otthonoknak kell szembenéznünk. Egyébként pedig ezekben az otthonokban is kell – ha belépési díjat nem is, de – ellátási díjat fizetni, ami több, mint a mi járadékunk. S ha valakiben

van egy kis empátia, elképzelheti, hogyan érezné magát egy fia-tal ilyen körülmények, a beteg, leginkább dementiás (időskori elbutulásban szenvedő) öregek között. A helyzetünket tovább nehezíti, hogy a bankoktól nem kaphatunk hitelt, mert a fent említett bevételeink nem számítanak jövedelemnek (munkabérnek) – s nem fizetés esetén ehhez nem nyúlhatnak. Így hitelfelvétellel sem tudjuk előteremteni az otthonba való belépéshez szükséges összeget, ami jó is, hiszen úgysem tudnánk miből törleszteni.

Az otthon, a munka segíthetne

Nem, ha az értünk is felelős mindenkori kormányok betartják a törvényeket, s a valóban életbe vágó problémák megoldását, az emberek jólétének megteremtését előbbre helyezik a presztízisberuházásoknál.

Hogy mi lenne szerintem a megoldás a mi esetünkben? Betartani a -fogyatékosági törvény 17. §. (1) pontját, mely szerint: „A fogyatékos személynek joga van a fogyatékoságának, személyes körülményeinek megfelelő – családi, lakóotthoni, intézményi – lakhatási forma megválasztásához.”

Mielőbb új lakóotthonokra van szükség. Tudom, hogy ehhez az idő mellett pénz is kell, de leginkább akarat.

1. Szakemberekből össze kell állítani egy csapatot, amely mindezt koordinálja: pénzügyi szakemberek kellenek, akik értenek a pályázatokhoz is, gyógypedagógusok, konduktorok, akik tudják, milyen eszközökre és módszerekre van szükségük az ideköltöző sérülteknek, s olyan építésszek, akik az ilyen otthonok építésére szakosodtak.

2. Meg kell teremteni a távmunka feltételeit Magyarországon. Ha mi is dolgozhatnánk, munkajövedelemre tennénk szert, amit a bankok is elfogadnak. Így hitelképesekké válnánk, be tudnánk fizetni a belépési díjat, fizetni tudnánk a havi térítési díjat és a belépési díjra felvett hitel törlesztését is. Mert mindezen lehetőségek megteremtését nem kívánjuk ingyen, szeretnénk megfizetni az ellátásunk költségeit – még ha nem is tehetünk róla, hogy szükségünk van rá.

Nem szeretnénk mást, csak egy otthont, egy számunkra kialakított biztonságos és védett környezetet.

Nem szeretnénk mást, csak dolgozni a képességeink, nehezen megszerzett tudásunk szerint. Nem szeretnénk mást, mint hogy mi is hasznos, megbecsült tagjai lehessünk ennek a társadalomnak.

Szeretnénk lejönni a Taigetoszról, mert ez a hely hideg, sivár és embertelen.

forrás: nol.hu

## Minőségibb lakhatás a fogyatékkal élők számára

### Harmincötmilliárd forintos pályázatot hirdetnek

zeptemberben jelenik meg az az uniós pályázat, amely több ezer, nagy létszámú ápoló-gondozó intézményben élő fogyatékos embernek teszi lehetővé, hogy önállóságot biztosító, szükségleteinek jobban megfelelő otthonba költözzön. A kormány szerint a segítségre szorulóknak egyéni bánásmódra van szükségük, nem pedig arra, hogy a periférián éljenek, és uniformizált szolgáltatásokat kapjanak.

Több ezer, jelenleg nagy intézményben élő fogyatékos ember költözhet belátható időn belül kisebb, jobb minőségű ellátást és nagyobb önállóságot biztosító otthonba. Az intézményi férőhelykiváltást harmincötmilliárd forintos keretösszeggel elősegítő uniós pályázat várhatóan szeptemberben jelenik meg – tájékoztatta lapunkat a szociális ügyekért és felzárkózásért felelős államtitkárság. A kormány tervei szerint a pályázaton azok az állami, civil és egyházi fenntartók indulhatnak – önrész nélkül –, amelyek fogyatékos személyek számára tartanak fenn nagy létszámú bentlakásos ápoló-gondozó intézményeket.

Mint ismert, a rendszerváltás előtt jellemzően az országhatárhoz közel és többnyire településeken kívül létesítették a fogyatékkal élőknek több száz férőhelyes intézményeket. A cél – többek között – az volt, hogy ezeket az embereket elrejtse szem elől. Csaknem öt éve, 2011 júniusában azonban a kormány a hangsúlyt az emberi méltóságra és a személyességre helyezte, amikor elfogadta azt a határozatot, amely a fogyatékos embereknek ápolást-gondozást nyújtó szociális intézményi férőhelyek kiváltásának stratégiájáról szól, és a végrehajtást érintő feladatokat sorolja fel. Az elesetteknek, a nélkülözőknek, a segítségre szorulóknak ugyanis egyéni bánásmódra van szükségük, nem pedig arra, hogy a periférián éljenek és uniformizált szolgáltatásokat kapjanak – írta most az államtitkárság.

A stratégia célja az, hogy kiváltsa az ötven férőhelyesnél nagyobb intézményeket, a szolgáltatásokat szétbontsa az önálló életvitelt segítő és lakhatási szolgáltatásra továbbá hogy megvalósítsa a támogatott lakhatást. Utóbbit – a stratégia alapelveivel összhangban – 2013. január 1-jétől vezették be. Az új szolgáltatási forma, azaz a támogatott lakhatás, megfelelő feltételeket teremt ahhoz, hogy a fogyatékos, pszichiátriai és szenvedélybeteg emberek életkoruknak, egészségi állapotuknak és önellátási képességüknek megfelelő lakhatási, illetve szociális szolgáltatásokban részesüljenek – tudatták.

A folyamat lényege, hogy a mamutintézményekben élőket olyan kisebb, szükségleteiknek jobban megfelelő otthonokba költöztessék, ahol a szakmai segítség mellett hozzájutnak a szociális és egyéb szolgáltatásokhoz, lehetőségük van kapcsolatokat teremteni, munkát vállalni, egyszóval a társadalomba beilleszkedni és méltóbb életet élni. A mögöttünk álló időszakban hatmilliárd forintos forrásból hatszázhatvan fogyatékos ember jutott jobb körülmények közé – emlékeztetett a tárca. A stratégia harminc évben határozza meg a „kiváltási” folyamat idejét. Ezt azonban indokolt lerövidíteni, ezért a szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkárság az Emberi Erőforrások Operatív Program (EFOP) 2014–2020-as tervezésekor prioritásként kezeli a szociális intézmények kiváltásának folytatását – tudatta lapunk érdeklődésére a szociális ügyekért és felzárkózásért felelős államtitkárság.

forrás: magyarhirlap.hu

## Barátai hátán járja be Európát egy mozgássérült férfi

**Amikor épp nem legújabb kalandát tervezgeti, az indianai születésű fiatalember, Kevan Chandler a kedvenc kávézójában ücsörög és könyveket ír. Egész pontosan történeteket; kalandról, szerelemről és önfeláldozásról, mert – mint a CBS Newsnak elárulta – ezek a kedvencei. Ráadásul úgy vette észre, emlékeztetni kell rá az embereket, hogy ezek a fontos dolgok az életben.**

*“Ezek a történetek sosem mennek ki a divatból. Még akkor sem, ha már ezer meg egy ilyen olvastunk. Egyszerűen szükségünk van rá, hogy emlékeztessenek minket az élet szépségeire” – mondja.*

Chandler, aki 2013-ban barátjai segítségével járta be az Észak-Karolinai Greensborót, idén nyáron azt tervezi, hogy megnézi magának Európa szépségeit. Négy barátja önként vállalkozott arra, hogy elkíséri őt a nagy útra, sőt, mi több, a hátukon cipelik majd az izomsorvadásban szenvedő fiút, hogy mindent megnézhesen, amihez csak kedve van.



A terv szerint Chandler június 19. és július 8. között Franciaországba, Nagy-Britanniába és Írországba látogat el.

“A katakombák, apátságok és díszkertek, amik a listámon vannak, segítség nélkül megközelíthetetlenek lennének számomra”  
-árulja el, majd hozzáteszi, barátai egy speciálisan átalakított hátizsákban viszik majd őt az általa kiválasztott helyekre. Mint kiderült, Chandler Greensborot is ennek az eszköznek a segítségével járhatta be.

“Fantasztikus dolgokat láttam, amiket sosem fogok elfelejteni. Ráadásul, a hátizsáknak köszönhetően, magasabb voltam minden barátomnál. Azelőtt még sosem láttam ilyen magasról a világot” – lelkesedik.

Ha hazaért az európai kalandról, Chandler azt tervezi, könyvet ír élményeiről. Mint mondja, szeretne példát mutatni a hozzá hasonló helyzetben lévő embereknek

forrás: 24.hu

## Ütősnek ígérkezik Tilla új filmje

**Április végén érkezik a mozikba a Tiszta szívvel című Till Attila-film. A fura krimi előzetesét már mutatjuk is.**

Az akció-vígjátékban két mozgássérült fiatal közeli barátságot köt egy vagány kerekesszékes bérgyilkossal és a maffia szolgálatába állnak. Sok veszténivalójuk nincs a szereplőknek, bár – ahogy azt az alkotók írják – ebben a kalandban semmi nem az, aminek látszik.

Miközben a hősök egyik tűzpárbajból vetődnek a másikba, megismerjük a kerekesszékekben töltött mindennapok kihívásait.

videó: <https://youtu.be/tj5I6tQ8CtA>

forrás: hvg.hu

## Akadálymentesített üzletek térképen

A közintézmények és hivatalok után a kis üzletek, szállodák, éttermek, sőt, a járdák felmérésébe is belefogott a Camelot Mozgássérült Fiatalok Győri Egyesülete. Térkép készült az akadálymentes pontokról.



Pécsi Gertrúd, a Camelot egyesület elnöke

forrás: kisalfold.hu



## Kell a fogyatékosak és épek közti párbeszéd

**Végehez közeledik a Rólunk szól!... E meglehetősen találó néven futó projekt az ÉN IS VAGYOK! Mozgássérült Generációk Érdekvédelmi Egyesületének kezdeményezése.**

A program során az elmúlt hónapokban 14 megyei településre látogattak el, hogy felvegyék a kapcsolatot az ott élő érintetteken kívül az ép emberekkel is, tájékoztató és érzékenyítő előadást tartanak fogyatékkal élőkön túl a családtagoknak, szakembereknek és érdeklődőknek, valamint bejárás során feltérképezik, hol lenne szükség akadálymentesítésre. S tették mindezt nem egyedül, hanem a Verseyhy Ferenc Könyvtárral, a Vakok és Gyengénlátók megyei egyesületével, a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének megyei szervezetével, a megyei Vöröskereszt területi munkatársaival, valamint az egyes településeken dolgozó védőnőkkel karöltve.

Az egynapos programok szervezését megelőzően a megye 78 településére küldtek ki kérdőívet a helyi igények felmérése érdekében. Ez ideig 58 helyről érkezett pozitív visszajelzés – közülük választottak ki tizenkettő, majd később még kettő települést.

– A jövőképünk egy stigmáktól, előítéletektől mentes társadalom – hangoztatta Fehérváry Tünde, az egyesület elnöke. – Ma már egyre nyitottabbak az emberek, de szükség van párbeszédre, szemléletformálásra. Fontos, hogy az érintettek megismerjék programjainkat, törekvéseinket, és azt, hogy milyen segítséget vehetnek igénybe mindennapi életük megkönnyítéséhez.

A programok sikert arattak a településeken, azt megelőzően sokan magát az egyesületet sem ismerték, ám az érdeklődést jól mutatja a taglétszám emelkedése.

A programnak teret adó könyvtárakhoz is pozitív visszajelzések érkeztek. Berekfürdő könyvtárosa, Koszna Anita is arról számolt be, hogy az érdeklődők kérésére jelentős számú propagandaanyagot kellett fénymásolniuk. A programot követően az egyesülethez is sok településről érkeztek megkeresések akadálymentesítéssel, ellátási formákkal és egyéb problémákkal kapcsolatban. Nagykőrű, Hunyadfalva, Kunszentmárton, Cserkeszőlő, Kenderes, Fegyvernek, Jászfelsőszentgyörgy, Jászárokszállás, Tiszafüred, Tiszaszentimre, Tiszaörs, Berekfürdő, Cibakháza és Martfű után a közeljövőben Szolnokon terveznek egy projektzáró rendezvényt.

A program iránt mutatkozó érdeklődés a folytatásra ösztönzi a szervezőket. Fehérváry Tünde elárulta, már beadtak egy pályázatot, hogy további 25 települést vonhassanak be a programjukba.

forrás: rehabportal.hu

## Elutasították a kérelmet, melyet állapotrosszabbodás miatt adtam be

**26 éve százalékolnak több betegséggel. 1995-ben állapotomba már nem reméltek változás így véglegesítették a leszázalékolásomat. Azóta van közgyógyellátási igazolványom, mely májusban lejár. Sajnos a leszázalékolásom óta különösen az elmúlt másfél évben jelentős állapot romlásom van. Az alapbetegségeim mellett ki kellett venni az egyik szemem,**

**most mind a két lábamra ortézist kaptam. Havi gyógyszer kiadásaim is jelentősen megnöttek. Járókerettel is csak nagyon kis táv megtételére vagyok képes. Rokkantsági ellátásom 82.180 forint, más jövedelem nincs. Jelenleg a közgyógyigazolványra már nem adható gyógyszereimre is havonta kb. 8000-10000 forint plusz költségem van. Ha nem leszek jogosult az új rendelet szerint akkor sem a gyógyszereimet sem a műszemem, sem a mind a két lábamra kapott ortézist megvásárolni már nem tudom. Mellette fájdalomcsillapító injekció, mely szintén nem támogatott csak 1 doboz 4-5000 forint. Mellette inkontinencia betétre is szükségem van. A házi orvosom nem tudta megmondani jogosult vagyok-e. Tavaly elutasították mind a látássérült, mind a mozgássérült igazolvány kérelmemet mert hiányosan lett beadva.**

Az, hogy Ön egy állapotrosszabbodás jogcímén beadott komplex minősítési kérelem esetén újra jogosulttá válik-e megváltozott munkaképességűek ellátására, sajnos ilyen könnyen nem állapítható meg. Ennek az az oka, hogy a komplex felülvizsgálat során az egyén megmaradt egészségi állapotát több szemszögből megvizsgálják, majd mindezek függvényében döntenek a rehabilitálhatóság tényéről, az egészségi állapot százalékos mértékéről, és az ezzel járó ellátás összegéről.

A minősítést egy minimum négytagú bizottság végzi, amely 2 orvos-szakértőből, 1 foglalkozási-rehabilitációs, illetve 1 szociális szakértőből áll. A feladatuk az egészségi állapot, a rehabilitálhatóság, a rehabilitációs szükséglet, a rehabilitáció lehetséges irányának véleményezése, valamint javaslatétel az ellátás típusára, amely lehet rokkantsági, illetve rehabilitációs. A véleményezés tehát nem csak orvosi alapon történik, így még a pontos BNO kódok ismeretében sem jelenthető ki egyértelműen a vizsgálatokat megelőzően, hogy Önt milyen kategóriába fogják sorolni, amennyiben a folyamaton átesik.

A szociális szakértő azt vizsgálja meg, hogy akadályozza-e kielégítetlen szociális szükséglet, illetve nem megfelelő életkörülmény a foglalkozási rehabilitációt, és ha igen, szociális rehabilitációval felszámolhatók-e ezek az akadályok. Ez kiterjed a kérelmező családjára és közvetlen környezetére is. A szakértő segít a feltárt problémák megoldásához szükséges szolgáltatások és ellátások elérésében, felvilágosítja az igénylőt az ellátórendszerben található támogatásokról, és információt nyújt a szolgáltatók, szociális intézmények elérhetőségeiről.

A foglalkozási rehabilitációs szakértő a vizsgálat keretében felméri a foglalkoztatási előzményeket, a képzettségi, tanulmányi előzményeket, a személyes érdeklődés összhangját a foglalkoztatási lehetőségekkel, az életpálya-karaktert, a szocializáltságot a munkára, az életutat, életkort, mobilitási képességet, a speciális foglalkoztatási feltételek szükségességét, az egyéb hátrányos helyzetű csoporthoz tartozást, a munkahelyi terhelhetőséget, az életmódot, a meglévő, felajánlható foglalkozás munka-erőpiaci pozíciót, a foglalkoztatási lehetőségeket, a térség foglalkoztatási helyzetét, foglalkoztatás esetén igénybe vehető kedvezményeket, támogatásokat.

Ön felvetette a közgyógyellátásra való jogosultságot is, mint kérdést.

2015. március 1-jét követően közgyógyellátásra jogosultság alanyi jogon, valamint normatív jogcímen állapítható meg, sajnos megszűnt viszont a méltányossági alapon adott közgyógyellátás.

Alanyi jogon jogosult közgyógyellátásra:

az átmeneti gondozott, a nevelésbe vett kiskorú;

az aktív korúak ellátására jogosult egészségkárosodott személy;

a pénzellátásban részesülő hadigondozott és a nemzeti gondozott;  
a központi szociális segélyben részesülő;  
a rokkantsági járadékos;  
az, aki, vagy aki után szülője vagy eltartója magasabb összegű családi pótlékban részesül;  
az, aki rokkantsági ellátásban részesül és az egészségi állapota a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján nem haladja meg a 30 százalékos mértéket;  
az, aki a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (Mmtv.) 30. § (4) bekezdés b) pont ba) alpontjának vagy 32. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával rokkantsági ellátásban részesül és 2011. december 31-én I. vagy II. csoportú rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra volt jogosult;  
az, aki rokkantsági ellátásban részesül, de nem tartozik az előző két pont hatálya alá és a közgyógyellátásra való jogosultságát 2012. április 15-éig megállapították;  
az, aki az Mmtv. 31. §-ának alkalmazásával öregségi nyugdíjban részesül és 2011. december 31-én I. vagy II. csoportú rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra volt jogosult;  
az, aki öregségi nyugdíjban részesül, és a nyugdíjra való jogosultságának megállapítását megelőző napon a 7. vagy 8. pont hatálya alá tartozott.

Normatív alapon jogosult közgyógyellátásra:

Akinek havi rendszeres gyógyító ellátásának – az egészségbiztosító által szakhatósági állásfoglalásban elismert – költsége meghaladja az öregségi teljes nyugdíj legkisebb összegének 10%-át, feltéve, hogy a családjában az egy főre jutó havi jövedelem nem éri el az öregségi nyugdíj legkisebb összegét, egyedül élő esetén az öregségi nyugdíj legkisebb összegének 150 százalékát.

A komplex minősítés eredménye - ahogy Ön is említi - erőteljesen befolyásolja jogosultságát a közgyógyellátásra. Ugyanakkor normatív alapon is megigényelheti, amennyiben a fenti feltételeket igazolni tudja.

forrás: hrportal.hu

## A példateremtő kapus

A Dombrád U19-es csapatának 17 éves kapusa, Oláh Csaba fél kézzel is kiemelkedően véd, sorozatban öt meccsen keresztül megóvta kapuját a góltól. Komoly célja van: azzal szeretne példát mutatni testi fogyatékosággal élő társainak, hogy egyszer az NB II-es Kisvárda kapusa lesz.

**Nagy-Pál Tamás** • Az elmúlt hetekben összesen 492 perc telt el úgy a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei másodosztály U19-es bajnokságában, hogy a Dombrád kapusa, Oláh Csaba nem kapott gól.



Jók a reflexei

Ez önmagában is becsülendő teljesítmény.

A 17 éves hálóőr azonban – születési rendellenesség következtében – fél kézzel véd, hiányzik a jobb kézfeje. Mégis öt mérkőzés telt el zsinórban úgy, hogy nem kapott gólt. A szép sorozat most megszakadt a Kék SE elleni 4-3-as siker alkalmával.

„Vezetünk 3-0-ra, aztán annyira lendületbe jöttünk, hogy mindenki gólt akart rúgni. A védők így figyelmetlenebbek voltak, nem érkeztek vissza időben. De nem tagadom, nekem is voltak hibáim.”

Oláh fejében gyerekkorában sem merült fel, hogy parasportoló legyen. Követni szeretne volna ugyanis a bátyját, illetve a 2006-os világbajnokságon áhítattal csodált Gianluigi Buffont a kapuban. „Kipróbáltam magam mezőnyjátékosként is, de nem ment annyira. A gólvonalon azonban otthonosan éreztem magam, gyorsan megszerettem.”

Természetesen, ahogy az a gyerekek között megesik, eleinte gúnyolódtak a testi fogyatékoságán, azt érzi pályafutása eddigi legnehezebb időszakának. „De amikor összebarátkoztunk, már nem volt probléma. Az ellenfeleim is ismernek, így ritkábban fordulnak elő megjegyzések, de azért akadnak durva beszólások. Érdekes, ha már gólokkal vezetünk, nagyon jól viselem. Ha hátrányban vagyunk, akkor kevésbé...”



Befogadták a társak

Teljesítményét az U19-es bajnokság kapusai is irigyelhetik, hiszen kilencen is több gólt kaptak nála. „Persze, sokszor nehezebb a feladatom. A magas labdákat nem tudom olyan magabiztosan lehúzni, mint kollégáim. Ellenben erősebb a lábmunkám. Ha például középmagasságban jön a jobb kezem felé a labda, akkor inkább lábbal próbálok megoldani a helyzetet.”

Egyéb esetben ugyanúgy használja a jobb kezét is, annyi különbséggel, hogy nem húz kesztyűt. „Az edzőm szerint jók a kifutásaim és a reflexeim, illetve az elrugászkodásomat, a

vetődéseimet sorolják az erényeim közé. De van még miben fejlődnöm: a szögletek és a beadások hártásában.”

Főleg, hogy Oláh egyáltalán nem éri be ennyivel. Küldetésének érzi ugyanis, hogy sorstársainak megmutassa: ugyanúgy érhetnek el az életben jelentős dolgokat, mint bárki más. „Az a legnagyobb vágyam, hogy az NB II-es Kisvárda kapusa lehessen egyszer. Be akarom bizonyítani mindenkinek, hogy kellő önbizalommal mi is bármire képesek lehetünk. Ehhez egyetlen dologra van szükség: komoly, mégis elérhető célt kell kitűznünk magunk elé.”

forrás: utanpotlassport.hu

## „Az orvos eleve úgy indított, hogy minek nekem gyerek” – kismamák kerekesszékekben

**Sokan nem értik meg őket. Sokan felelőtlenségnek tartják, ha egy mozgássérült nő gyermeket vállal. Ők azt mondják, ugyanúgy anyák szeretnének lenni, mint egészséges nőtársaik. Megpróbálnak a lehető legjobb szülők lenni, nem foglalkoznak az ítélezőkkel. Két guruló kismama osztotta meg velünk tapasztalatait, félelmeit, reményeit.**

Oláh-Koppány Andrea (31) már ismerős lehet az olvasóknak, tavaly mutattuk be kislányával és férjével, Sanyival. Az akkor kezdő óvodás Emma Flóra teljesen levett minket a lábunkról. Azóta is nyomon követem az életüket, mert érdekel, hogy vannak, és mert nagyon inspiráló a hozzáállásuk. Most újabb családtag érkezik hozzájuk.

Szalai Krisztinával (31) Andi hozott össze minket. Kriszta az első babáját várja ép párjával, akivel internetes társskereső oldalon ismerkedtek meg. Kriszta azt mondja, már a profilján őszintén vállalta állapotát, nem árult zsákbamacskát, nincs értelme. Nyitott hátgerinccel és dongalábakkal született, a járás következtében pedig felsebesedett jobb lábát lábszárközéptől amputálták. Inkontinenciával is küzd, mindezek ellenére ragyogó, büszke kismama. Ahogy Andi is. A két mozgássérült várandóssal egy bevásárlóközpontban találkoztunk nemrég. Mindketten aktívak: Kriszta munkából jött, Andi épp szabadságon van.

Azt hittem, már kiírtak benneteket. Hogyhogy még dolgoztok?

Kriszta: Én holnap megyek utoljára, a II. kerületi önkormányzat egyik ügyfélszolgálati irodájában dolgozom két másik kerekesszékes kollégával. Ez kifejezetten megváltozott munkaképességűek munkahelye. Az igazság az, hogy néhány hete kiírt az orvosom, mert a folyamatos ülőpozíció már nem tesz jót, de szükség van rám, ezért reggelente még besegítek az indulásnál. De tényleg csak holnapig.

Andi: Én május végéig tervezem, muszáj, a pénz miatt. A Müpában vagyok egyébként archívumkezelő. Most a 19. héten járok, addigra már túl leszek a 30.-on, remélem, nem lesz semmi komplikáció. Sakkozni kell a bevételekkel, egyáltalán nem mindegy, mikor kezdem meg a táppénzt, mi alapján számolják a kismama-járandóságaimat. Ráadásul ha letelik a gyermekágyi időszak, eléggé nehéz helyzetbe kerülünk, ugyanis vagy gyedet kaphatok, vagy rokkantsági járadékot. A kettőt együtt nem. A rokkantságit csak törölni lehet, felfüggeszteni nem, ha a gyedet választod. Vagyis amikor újra igényled, újra kell járnod az összes kivizsgálást. Igazából azért nem logikus, mert attól, hogy gyereket szülsz, nem fogok tudni újra járnai is.



Szalai Krisztina (Fotó: Hernád Géza)

### **Javasoltak extra magzati szűréseket a szokásos vizsgálatokon kívül?**

*Kriszta:* Nem írtak elő semmi különös vizsgálatot, életkori indoka sincs, 31 éves vagyok. Én nemrég voltam ultrahangon, a 24. héten járunk, többen is megnézték, most már látszik, hogy a babának is dongalába van. De azt mondták, hogy ma már elég jól kezelhető a probléma, műtéttel, sínes korrekcióval. Vannak nagyon jó ortopéd orvosok, sokkal fejlettebb a technológia, mint az én gyerekkoromban. Szóval e miatt nem aggódom. Más probléma szerencsére nincs a babával.

*Andi:* Az ülő helyzet miatt eleve veszélyeztetett terhességi kategóriába soroltak. Megpróbálom úgy áthidalni a problémát, hogy az irodában átülök az ottani székbe, amiben kicsit más helyzetben vagyok, az is valami. Amikor hazaérek, lefekszem legalább fél órára, mielőtt Emma megjön az oviból. Egyébként meg nem számít, milyen lesz a babánk, beteg vagy egészséges, mi őt akartuk, őt várjuk, akkor is szeretni fogjuk, ha bagoly lesz.

### **Andi, a múltkor olvastam a közösségi oldaladon, hogy az egyik orvosi vizsgálat alkalmával nem voltak veled túl kedvesek.**

*Andi:* Elmentem egy kerületi rendelőbe, hogy biztosan terhes vagyok-e, addig csak házi tesztet végeztem. Az orvos eleve úgy indított, hogy minek nekem gyerek. Aztán meg úgy gondolta, hogy egyedül is fel tudok mászni a vizsgálószékre. Amikor az asszisztens hölgy rájött, hogy ez bizony nem fog simán menni, inkább hívott egy másik nővért a szomszéd szobából, mert az orvos, akinek férfi létére csak egy mozdulat lett volna, nem segített felszállni. Persze akkor nagyon megalázó volt az egész, de hamar túltettem

magam ezen, most már csak röhögök rajta. Vannak ilyen emberek. Azt mondjuk sajnálom, hogy az a professzor, aki Emmával kísérté végig a terhességemet, már nyugdíjba ment. Tudod, ő teljesen máshogy állt hozzá. Megköszönte, hogy őt választottam, szakmai kihívásnak, fejlődési lehetőségnek tekintette a várandósságomat. Persze már van fogadott orvosom, ő is nagyon rendes.



Oláh-Koppány Andrea (Fotó: Hernád Géza)

### **Gondolom, kaptok hideget-meleget.**

*Andi:* Hát, vannak érdekes megjegyzések, az biztos. Amikor pocakosan látnak, előfordul olyan reakció, hogy egy ilyen nőnek minek gyerek, milyen felelőtlen, hiszen még magát is alig tudja ellátni. Amikor meg már megvan a baba, sasszemmel figyelnek, várják a pillanatot, mikor hibázol, hogy azt mondhassák, na ugye megmondtam. Sosem volt probléma Emmával sem, megoldottunk mindent. Azt hiszem, sokkal óvatosabbak vagyunk, mint az átlagos szülők. De a gyerekek is okosak, ügyesen alkalmazkodnak hozzánk. Gyorsan megtanulják, hogy ne lépjenek a kerék alá. Van egy kerekesszékes anyuka a telepen, aki pórázon sétáltatja a gyermekét, nehogy elszaladjon. Szerintem borzasztó, eszembe nem jutna, hogy így vigyem le a gyereket. Nincs is rá szükség.

### **Hogy álltok a rosszulétekkal?**

*Andi:* Már túl vagyok a nehezebb időszakon. Karácsonykor a töltött káposzta illatától szenvedtem. Érdekes, hogy most meg fura dolgokat kívánok meg. Például a szénne égetett bacon. Arra mondjuk figyelni kell, hogy ne kettő helyett egyen az ember, kerekesszékeseknek talán még jobban, hiszen kevesebbet tudunk mozogni. Abban is hiszek, hogy ha éjjel nem eszel, a babával sem lesz gond később éjszaka.

*Kriszta:* Különösebb bajom nekem sem volt, az első időszak kisebb hányingereit leszámítva. Az évessel nincs gondom, ha kísértésbe esnék, eszembe jut egy kismama ismerősöm, aki borzasztóan elhízott a terhessége alatt. Jól érzem magam, fáradt sem vagyok még, a házimunka nagy részét is meg tudom csinálni. Remélem, ez még egy darabig így is marad, nem akarom, hogy minden a páromra maradjon.

### **Van bármilyen félelmetek a terhességgel vagy a szüléssel kapcsolatban?**

*Andi:* Én már elég rutinosnak érzem magunkat, tudom, mi vár rám és ránk, a babával. Sanyira pedig mindenben számíthatok. Bizonyítottan szuper édesapa!

*Kriszta:* Nekem fontos volt, hogy egy orvos kísérje végig a terhességemet, aki jól ismer, akiben megbízhatok. Így nyugodt vagyok. A szüléstől nem félek, inkább attól, hogy utána hogy leszek képes ellátni a babát. De olyan jó, hogy most így összejöttünk, egy csomó olyan dolgot hallok Anditól, amire eddig nem is gondoltam.



Andi és Kriszta (Fotó: Hernád Géza)

### **Biztosan sokan vannak így ezzel. Nincs közösségetek, ahol tapasztalatokat lehetne cserélni?**

*Andi:* Már gondoltunk rá, hogy meg kellene csinálni. (*Andi közben létrehozta a [Guruló Kismamák](#) csoportot a Facebookon.*) Mondjuk így is sokan megtaláltak, guruló kismamák a neten keresztül. Amit mindenkinek el szoktam mondani, hogy meg kell tanulni előre gondolkodni, megtervezni, hogy mire van szükség, azt előkészíteni. Ezt valamilyen szinten azért tudják, akik kerekesszékhez vannak kötve, de egy kisbaba ellátásakor hatványozódik az előre tervezés fontossága. Ha már kiraktad a csecsemőt a



pelenkázóra, akkor elég bosszantó tud lenni, ha nincs ott a törülőkendő.

*Kriszta:* Jó lenne, ha alakulna egy kis csoport, szívesen részt veszek a megszervezésében.

### **Milyen szülés lesz?**

*Andi:* Nekem az első alkalommal is altatásos császármetszésem volt, most is azt szeretném. Kicsit macerásabb, nem nagyon szeretik, az altatás kockázata miatt, de én nem akartam ébren lenni. És mivel spirálisan csavarodik a gerincem, a lebénelés kockázatával járt volna, ha félreszúrják az egyébként gerincvelőbe adandó érzéstelenítőt. Így sem tart tovább 25 percnél, egyből ébresztenek, miután összevartak, szerintem harcold ki magadnak te is.

*Kriszta:* Az biztos, hogy császárral szülök, természetes úton nem volnék képes, de a többi részletet még nem találtuk ki.

### **Számíthatok segítségre az apákon kívül?**

*Andi:* Mi a legelejét leszámítva Emmával is megoldottuk nagyjából ketten, Sanyival. Most inkább azért izgulok, hogy a két gyerekkel hogy boldogulunk majd egyszerre, hogy az elején mindketten kellő figyelmet kapjanak és megtaláljuk az egyensúlyt. Főleg olyankor, amikor egyedül leszek, vagy az apjuk egyedül lesz velük. Amúgy olyan segítség kell, aki felvidít, energiát tud adni, nekem ez nagyon érzékeny időszakom volt Emmával is.

Ebben a lelkiállapotban mindenkinek más a legjobb választás: van, akinek egy közeli családtag, de lehet akár egy türelmes jó barát is. A lényeg, hogy senki ne érezze magát a segítségnyújtás miatt rosszul ebben az időszakban.



Kriszta és Andi (Fotó: Hernád Géza)

*Kriszta:* Már többen is felajánkoztak, nagyszülők is, meg egy kedves, gyógytornász barátnőm. Azt mondta, nagyon szívesen eljön egy-két hétre. Én örülök a segítségnek, szívesen veszem, bármilyen helyzetben. Már elfogadtam, hogy olykor rászorulok mások támogatására. A közlekedésnél is gyakran előfordul, hogy inkább szólok valakinek, ha nem alacsony padlós busz jön, különben várhatok fél órát a következőre. Általában segítőkészek az emberek, bár az is előfordul, hogy miután megszólítok valakit, az fintorogva odébb áll. Gondolom, azt hiszi, hogy koldulni akarok. *(Nevet.)* Már nem akadok ki az ilyesmin.

### **Nyilván babával még nehezebb lesz a közlekedés.**

*Kriszta:* Babakocsival nyilván még kiszolgáltatottabb leszek, bele kell nyugodnom, ez van. De nem izgulok, majd csak belejövünk.

*Andi:* Erről jut eszembe, hogy ha babakocsit vesztek, figyeljetek arra, hogy beférjetek egyszerre a liftbe. *(Kriszta örül a tippnek, mert már felajánlottak ugyan egy babakocsit az ismerősök, de nem tudja, mekkora.)* Az sem mindegy, milyen magasan van a fogantyúja, és jobb, ha alacsonyabban fekszik benne a baba, könnyebben hozzáférsz.

### **Emma is várja a kistesót? Tudjátok már, hogy fiú vagy lány lesz-e?**

*Andi:* Emma nagyon várja. Bár azt kikötötte, hogy csak akkor alhat nála, ha lány lesz. Ha fiú, akkor nem mehet a szobájába. De még nem tudjuk, mi lesz, egyelőre meglepi.

*Kriszta:* Mi kisiút várunk, Milánt. A párom tízéves lánya, akivel egyébként nagyon jó a viszonyom, először azt mondta, amikor közöltük vele a hírt, hogy kisöccse lesz, hogy a fiúk rosszak. Aztán később már örült, még nevet is kitalált neki, azt mondta, hívjuk Alexnak. Még meggondoljuk. *(Nevet.)*



Kriszta és Andi (Fotó: Hernád Géza)

## **Gondolom, szeretnétek szoptatni. Andi, neked milyen pozíció vált be?**

*Andi:* Persze, 10 hónapos koráig szoptattam Emmát is. Egyébként akkor már néhány hónapja dolgoztam, Sanyi volt otthon velem, de meg tudtam oldani, hogy hajnalban megettettem – délelőtt már szilárdat evett –, és kora délutánra hazaértem. Általában törökülésben szopiztunk, apa párnáját tettem Emma alá. De így sem volt túl kényelmes, az utolsó időszakban már fájt a derekam. A fekvő pozíció nekünk nem jött be. Ráadásul az elején elég sokat szenvedtem, mire rájöttünk a megfelelő technikára, kezdetben nagyon fájt, de kitartottunk.

*Kriszta:* Én is mindenképpen szeretnék szoptatni, ha meg visszamegyek dolgozni, talán én is meg tudom oldani, hogy délben hazaugrom egy etetésre. Én a baba darabos ételeit is magam szeretném készíteni, bébiételeket sem szívesen adnék.

## **Hány gyereket terveztek?**

*Andi:* Sajnos a jelenlegi anyagi helyzetünk nem teszi lehetővé, hogy több gyereket vállaljunk, pedig ha megtehetném, hogy hátradőlök és kiélvezem azt a három évet, amíg otthon lehetek a kicsivel, boldogan szülnék még. Egyelőre [én vagyok a családfenntartó](#), nem tudjuk nélkülözni a fizetésemet.

*Kriszta:* Nálunk is hasonló a helyzet, mármint anyagilag, ezért valószínű, hogy megállunk egy babánál. De engem a pénz mellett az egészségügyi kockázatok is visszatartanak. Ha őszinte akarok lenni, mindig azt gondoltam, hogy egyszer lesz egy Annám. Szóval ki tudja. Addig is a párom kislánya kicsit kárpótol, nagyon jó a kapcsolatunk.

forrás: nlcafe.hu

## **Ülőröplabda: kezdték a szezonjuk**

### **Megkezdődött a Magyar Országos Ülőröplabda Bajnokság 2016. évi bajnoki sorozata, melynek budapesti fordulójában a Nagykanizsai Mozgássérültek Hamburger Sportegyesület ülőröplabda csapata is részt vett.**

Két csoportot alkítottak ki a szervezők, ahol csapatunk az alsóházban vett részt még három együttes társaságában, az eredmények a következők: Hamburger SE - MTK B válogatott (nők) 3:2, Hamburger SE - Női válogatott 2:3, Hamburger SE - Csakazért SE Szeged 0:3.

A kanizsai megfiatalított együttes egy győzelemmel kezdett, a csapat tagjai Balogh Imre, Tálás Gábor, Varga István, Máté Jenő, Balogh Márton, Balogh Miklós, csere: Bazsó András, Landek Laura, Melles Livia és Landek Balázsné voltak.

forrás: kanizsaujsag.hu

## Ismét! – Passiójáték mozgássérült és ép testű fiatalok részvételével

**Budapest – A Mevisz-Bárka évről évre megrendezi azt a passiójátékot, amelyben mozgássérült és ép testű fiatalok együtt játsszák el Jézus Krisztus szenvedéstörténetét. Az első körút a 2003-ban elhunyt Andorka Eszter kezdeményezésére jött létre; azóta – rengeteg ember kitartó, áldozatos, fáradtságos munkájának köszönhetően – a Mevisz egyik legfontosabb és legtöbbet emlegetett rendezvényévé vált. Idén többnyire Borsod-Abaúj-Zemplém megye településeire látogatnak el.**



A csoport a húsvét előtti nagyhéten adja elő templomokban, iskolákban, művelődési házakban a bibliai eseményeket. Őszintén reméljük, hogy a jól ismert történet a szokatlan szereplőgárdának, díszleteknek, kellékeknek, dramaturgiai megoldásoknak köszönhetően maradandó és tartalmas élményt jelent minden néző számára.

### Hol?

Minden évben egy kisebb környéket választunk a passiókörútnak, mely hagyományosan a Budapesten (legtöbbször a Deák téri evangélikus templomban) tartott nagypénteki előadással ér véget - írták a mevisz.hu hivatalos honlapjukon.

Eddig ezeket a könyveket jártuk végig:

- **2015:** Fővárosi és környékbeli evangélikus gyülekezetek: Pesterzsébet, Fasor gimnázium, Cinkota, Rákospalota, Csömör, Budafok, nagypénteken Kelenföld
- **2014:** Bonyhád, Szekszárd, Váralja, Pécs, Dombóvár, és ráadásként (ősszel) Kíspeszt
- **2013:** Órimagyarósd, Körmend, Szombathely (a Reményik Sándor Evangélikus Általános Iskolának is), Bajánsenye, Nádasd, nagypénteken Budapest Csepel
- **2012:** Elmaradt
- **2011:** Veszprém és Vas megyei evangélikus gyülekezetek: Ajka, Pápa, Takácsi, Marcaltó, Nagysimonyi, Nagyalásony, nagypénteken Budapest Zugló
- **2010:** Vasi és győr-mosoni evangélikus gyülekezetek: Celldömölk, Kemenespálfa, Vadosfa, Börcs, Ménfőcsanak, Répcelak
- **2009:** Somogy-zalai evangélikus gyülekezetek: Nagykanizsa, Zalaegerszeg, Iharosberény, Kaposvár, Csurgó, Porrogszentkirály
- **2008:** Vasi evangélikus gyülekezetek: Sárvár, Kemenesmagasi, Alsóság, Kőszeg, Boba, továbbá Kőszeg (nyáron, a Szélrózsán), végül ráadásként (ősszel) Pécs
- **2007:** Dél-alföldi városok evangélikus gyülekezetei: Szarvas, Orosháza (gyülekezet és gimnázium), Szeged, Hódmezővásárhely, Békéscsaba
- **2006:** Tolna-baranyai evangélikus gyülekezetek: Szekszárd, Egyházaskozár, Kismányok, Bonyhád (gimnázium és gyülekezet), Gyöngyös, továbbá Szolnok (nyáron, a Szélrózsán)
- **2005:** Fejér-komáromi evangélikus gyülekezetek: Bp-Csillaghegy, Esztergom, Bokod, Tatabánya, Székesfehérvár, Csákvár, nagypénteken Budapest Budahegyvidék
- **2004:** Nyugat-magyarországi evangélikus gyülekezetek és iskolák: Győr (az iskolának is), Sopron (az iskoláknak is), Szombathely, Pápa, Tét
- **2003:** Nógrádi evangélikus gyülekezetek: Vanyarc, Ipolyszög, Szügy, Felsőpetény, Bánk, Ósagárd

## Kik?

A csapat körülbelül 18 főből szokott állni a szereplőkkel, hangosítóval-zenészekkel, sofőrökkel együtt. Gyakran a sofőrök is szerepelnek, a hangosítók is vezetnek, a szereplők is szerveznek. A csapat körülbelül fele mozgássérült fiatal. A legtöbben a nyári Bárka-táborosok közül kerülnek ki.



## Hogyan?

A szereplők húsvét előtt pár héttel gyűlnek először össze, hogy maguk írják meg az előadandó darabot a bibliai szövegek alapján, kiosszák a szerepeket, és elkezdjék azokat próbálni. A virágvasárnapot megelőző pénteken közösen utaznak a helyszínre, ahol további egy-két napig készülnek, majd virágvasárnaptól kezdve naponta egy (néha két) előadáson mutatják be a történetet.

## Mit?

A passiójátékok forgatókönyvei letölthetőek \*.pdf formátumban:

2015 [doc], 2014, 2013 (ez megegyezik a 2006-ossal), 2011, 2010, 2009, 2008, 2007, 2006, 2005, 2004 (ez sajnos elveszett - ha valakinek megvan, kérjük, küldje el nekünk!), 2003.

## Idei állomásaink:

- március 20. virágvasárnap 17 óra: Arnót, evangélikus templom

- március 21. hétfő 12.25: Miskolc, Kossuth-gimnázium (az evangélikus templomban)
- március 22. kedd 17 óra: Miskolc, evangélikus templom
- március 23. szerda 11 óra: Ózd, evangélikus gyülekezeti terem
- március 24. csütörtök 18 óra: Aggtelek, református templom
- március 25. péntek 18 óra: Budapest, Deák téri evangélikus templom

## PASSIÓJÁTÉK 2016



forrás: evangelikus.hu

**VIDEÓ HÍREK, TUDÓSÍTÁSOK**

[www.meosz.hu](http://www.meosz.hu)

**MEOSZ TV rovatában**

## A MEOSZ tag egyesületei és partnerei információi --- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

---

### -HÍREK-

#### Akadálymentesített Város Konferencia

**Hol áll Magyarország az akadálymentesítésben nemzetközi viszonylatban? Ilyen és ehhez hasonló kérdésekre keresik a választ az Akadálymentesített Város Konferencia résztvevői.**

[A meghívó itt tölthető le!](#)

A helyszín a 4-es metróval akadálymentesen megközelíthető, akadálymentes bejárat a Baross u. 1. szám felől. A konferencia résztvevői számára a szervezők ingyenes parkolást biztosítanak a Pollack Mihály téri mélygarázsban, ahol mozgáskorlátozott parkolóhelyek is rendelkezésre állnak. Kérjük a mozgáskorlátozott parkolóhelyet igénylő érdeklődőket, hogy igényüket a regisztrációval együtt előzetesen szíveskedjenek jelezni a premierkultcafe@gmail.com e-mail címen.

*Megrendezés dátuma: 2016 március 22.*

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

### -MUNKAJÁNLATOK-

#### Szerviz asszisztens (Zsámbék)

**Jelige: "ZSAMBEK"**

Szerviz asszisztentst keresünk, aki jártas az elszámolások, MS Excel táblázatok készítésében. Cégünk ipari hűtőgépek szerelésével foglalkozik. Irodánk nem akadálymentes.

Feladatok:

- általános gépelés
- excel táblázat kezelése
- munkalapok összeállítása
- számlák írása
- scannelés

Teljes munkaidős állás.

Munkavégzés címe: 2072 Zsámbék. Van menetrend szerinti járat, melyek között van akadálymentes busz is.

Munkaidő: 4 órás határozatlan idejű az állás (rugalmas időbeosztással)

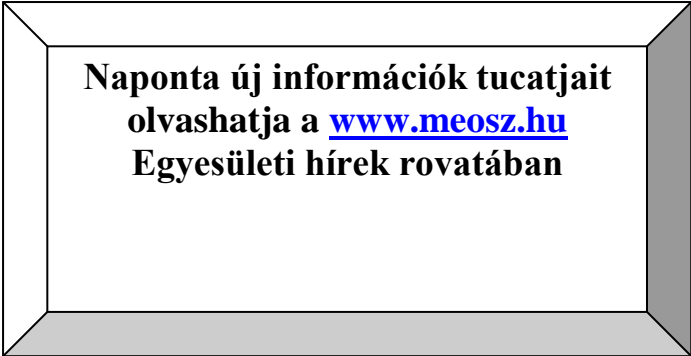


Jelentkezni a MEOSZ Álláskulcs Munkaerőpiaci Szolgáltató Irodájánál lehet "ZSAMBEK" jeligével. Jelentkezését az [allas@meosz.hu](mailto:allas@meosz.hu) e-mail címre küldje. (Jelentkezésének továbbküldési feltétele díjtalan együttműködési megállapodásunk aláírása, melyet regisztrálásával fogad el.)

Ha még nem regisztrált álláskeresőnk itt regisztrálhat. Csak regisztrált álláskeresőink jelentkezését tudjuk továbbítani!

Jelentkezési határidő: 2016 április 21.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET



**Naponta új információk tucatjait  
olvashatja a [www.meosz.hu](http://www.meosz.hu)  
Egyesületi hírek rovatában**